

Sygn. akt V GC 1088/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Kalisz dn. 27.09.2018r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: SSR Jan Matecki

Protokolant: Magdalena Rudowicz

po rozpoznaniu w dniu 21.09.2018r.

na rozprawie

sprawy z powództwa: J. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) z/s w P.

przeciwko: (...) S.A. z/s w W.

o zapłatę:

1. Zasądza od pozwanego (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda J. B. kwotę 10 100,00 zł. (słownie dziesięć tysięcy sto złotych, 00/100 groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty:

- 9 800,00 zł. od 05 marca 2016r. do dnia spłaty

- 300,00 zł. od 17 lutego 2017r. do dnia spłaty

2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5 094,20 zł. tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn.akt V GC 1088/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17.02.2018 roku powód J. B. wystąpił o zapłatę kwoty 10 100, 00 zł od pozwanego (...) S.A. z/s w W. z ustawowymi odsetkami od kwoty 9 800,00 zł od 05.03.2018 roku do dnia zapłaty od kwoty 300,00 zł od 17.02.2017 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wniesionego pozwu powód stwierdził, iż dochodzona pozwem należność w kwocie 9 800,00 zł przysługuje jemu z tytułu odszkodowania jakie należne jest powodowi z tytułu nabytej przez niego wierzycielności od poszkodowanych wypadkiem komunikacyjnym L. J. i P. G.. Kwota 9 800,00 zł stanowi różnicę pomiędzy wypłaconym poszkodowanym wypadkiem odszkodowaniem za naprawę ich samochodu, a odszkodowaniem im należnym, natomiast kwota 300,00 zł stanowi zwrot kosztów opinii prywatnej zleconej przez powoda biegłemu, który ustalił wartość naprawy samochodu poszkodowanych. Nakazem zapłaty z dnia 05.04.2017 roku Sąd zasądził dochodzonym pozwem należność wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. Od wydanego nakazu zapłaty, sprzeciw wniósł pozwany. We wniesionym sprzeciwie pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany stwierdził, iż wypłacił poszkodowanym wypadkiem odszkodowanie w kwocie 11 614,52zł. Pozwany ustalił wysokość szkody na podstawie przeciętnej wartości cen usług i cen części zamiennych występujących na lokalnym rynku tzw. kosztorysowym rozliczeniem szkody, przyjmując ceny części producenta pojazdu określone w profesjonalnym systemie kalkulacji kosztów naprawy w E.. Wypłacone przez pozwanego odszkodowanie pokrywa koszty związane z naprawą pojazdu. Sporządzony przez pozwanego kosztorys uwzględnia zastosowanie alternatywnych części zamiennych, części dobrej jakości, które w pełni przywrócą stan pojazdu przed wypadku w zakresie walorów estetycznych jak również parametrów technicznych. W zakresie zwrotu kosztów

prywatnej opinii sporządzonej przez powoda pozwany stwierdził, iż żądanie jest bezzasadne, gdyż powód nie wykazał konieczności sporządzenia takiej opinii.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28.01.2016 roku doszło do kolizji drogowej w wyniku której został uszkodzony samochód marki B. (...) typ (...) o nr. rejestracyjnym (...). Samochód należał do L. J. i P. G.. Samochód wyprodukowany był w 2004 roku. Sprawca szkody ubezpieczony był w pozwanej firmie, szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi sprawcy szkody tj. (...) S.A. z/s w W.. Przeprowadzone oględziny uszkodzonego samochodu i w ich następstwie pozwany jako ubezpieczyciel przyjął na siebie odpowiedzialność za wyrządzoną szkodę, ustalił koszty naprawy samochodu na kwotę 11 614,52zł i taką kwotę wypłacił poszkodowanym. W dniu 06.05.2016 roku poszkodowani wypadkiem L. J. i P. G. zawarli z powodem J. B. umowę cesji na podstawie, której przelali na jego rzecz wierzytelność o naprawienie szkody, jaką posiadali wobec pozwanego w związku uszkodzeniem ich samochodu – dowód umowa cesji k 25 akt, opinia biegłego sądowego J. P. k-76 do k- 88. Nabywca wierzytelności w celu ustalenia wysokości szkody zlecił sporządzenie prywatnej opinii w zakresie kosztów naprawy samochodu J. M. rzeczoznawcy techniki motoryzacyjnej i ruchu drogowego, za którą nabywca wierzytelności- powód zapłacił kwotę 300,00 zł netto – dowód k-26 , 18-24 akt. Ze sporządzonej opinii wynikało, iż koszty naprawy uszkodzonego samochodu wynoszą 29 120,47 zł brutto. Powód w oparciu o sporządzoną opinię przez rzeczoznawcę wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 9 800,00 zł z tytułu kosztów naprawy samochodu, pomimo iż różnica pomiędzy wypłaconym przez pozwanego odszkodowaniem, a kosztami naprawy samochodu ustalonymi prywatną opinią przez biegłego rzeczoznawcę wyniosła 17 505,95 zł. Rzeczywiste koszty naprawy samochodu uszkodzonego wypadkiem zostały wyliczone przez biegłego sądowego J. P. w sporządzonej przez niego na zlecenie Sądu opinii. Biegły ustalił koszty naprawy w 4 wariantach, według cen części oryginalnych wynikających z programu (...). Program A. jest szeroko stosowanym programem do kalkulowania kosztów napraw samochodów. Jest oparty na technologii producenta. Koszty te wyliczone przez biegłego wskazują, iż przy zastosowaniu cen części oryginalnych koszt naprawy samochodu wynosi 37 422,54 zł brutto tj- pierwszy wariant opinii, w wariacie 2 przy zastosowaniu części oryginalnych i zamienników z grupy Q -zamienniki o najwyższej jakości koszt naprawy samochodu wynosi 29 549,85 zł brutto, w wariacie 3 przy zastosowaniu cen części oryginalnych i zamienników z grupy o najwyższej jakości z wszystkich grup, koszt naprawy samochodu wyniósł 18 492,75 brutto, w wariacie 4 według cen części oryginalnych i zamienników z grupy o najniższej jakości wszystkich grup, koszt naprawy samochodu wyniósł 13 953,11 zł brutto – opinia k 87do k-88 akt. Biegły stwierdził, iż na temat jakości zamienników można spotkać publikacje wyników badań porównujących części oryginalne z zamiennikami i wyniki badań są niekorzystne dla zamienników. Biegły nie spotkał wyników badań, które by wskazywały, że zamienniki mają taką samą jakość, w tym żywotność jak części oryginalne –opinia K-85 akt. Ogólną zasadą wynikającą z ekonomii jest związek pomiędzy ceną a jakością produktu. Z zasady tej wynika, że istnieją związki pomiędzy cenami części zamienników, a ich jakością. Im cena zamiennika jest wyższa tym będzie jakościowo lepszy- opinia k-85 akt. W Polsce samochody, które nie uległy wypadkowi i są przeciętnie eksploatowane wytrzymują około 25 lat. Stosując zamiennik, która żywotność jest mniejsza od żywotności oryginału należy odnieść to do wieku samochodu. W aktach szkodowych biegły nie znalazł informacji o stanie technicznym samochodu B., które ujawniłyby usterki lub uszkodzenia samochodu nie związane ze szkoda z dnia wypadku. Oględziny samochodu uszkodzonego są odpowiednią okolicznością dla tych ustaleń, szczególnie w stosunku do części kwalifikowanych do naprawy lub wymiany– opinia k -78 akt. Technologie napraw samochodów autoryzowane przez producentów przewidują stosowanie wyłącznie części oryginalnych. Instrukcje stosowane przez rzeczoznawców przy wycenie samochodów przewidują spadek wartości rynkowej pojazdów naprawianych niezgodnie z technologią producenta, niezależnie od wieku pojazdu- opinia k-86 akt. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o opinie sporządzoną przez biegłego sądowego J. P. oraz załączony do opinii dokumenty. Sąd uznał za opinie wiarygodną, nie była ona kwestionowana przez żadną ze stron. Sąd uznał za spóźniony zgłoszony przez pełnomocnika pozwanego wniosek dowodowy o przeprowadzenie dowodu z dokumentu - arkusza badania powłoki lakieru. Dowód ten zgłoszony na ostatniej rozprawie -21.09.2018 roku jest wnioskiem spóźnionym . Dołączony dokument – kserokopia k-163 do k- 165 jest w ocenie Sądu nieprzydatna dla ustalenia stanu faktycznego, gdyż biegły sporządzając opinie opierał ją na materiale dowodowym – w aktach szkody, które to akta skompletował pozwany i pozwany ustalając stan techniczny samochodu poszkodowanego załączył

do niego wszystkie posiadane przez siebie dokumenty, które były podstawą do sporządzenia kosztorysu naprawy samochodu. W dokumentacji tej nie było żadnej informacji, co wynika z opinii biegłego k -78 akt, aby samochód wcześniej był uszkodzony lub naprawiany. Obecnie zgłoszony dowód na ostatniej rozprawie na okoliczność naprawy powłoki lakierniczej wymagałby sporządzenia opinii uzupełniającej, czy miała miejsce taka naprawa i czy miałoby to wpływ w przypadku potwierdzenia tej okoliczności na koszty naprawy samochodu co prowadziłoby do wydłużenia postępowania, a tym samym wniosek ten jako spóźniony Sąd nie uwzględnił.

Sąd zważył co następuje :

Zgodnie z treścią art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenia o zaległe odsetki (§ 2 art. 509 k.c.). Powód wszedł jako wierzyciel pozwanego w miejsce L. J. i P. G., w oparciu o umowę przelewu wierzytelności zawartej w dniu 06 maja 2016 roku. Co do zasady przysługiwało mu zatem roszczenie w stosunku do pozwanego w takim zakresie w jakim je posiadał zbywca wierzytelności.

Odpowiedzialność pozwanego wynika z zawartej przez niego umowy ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej. Zgodnie z treścią art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 392 ze zmianami) umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub (naturze) danego rodzaju stosunku. Zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie lub świadczenie z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku ustaleń, zawartej z nim ugody lub prawomocnego orzeczenia sądu (art. 13 ust. 1 ustawy). Termin wypłaty odszkodowania wynosi zasadniczo 30 dni od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie (art. 14 ust. 1 ustawy). W przypadku gdyby wyjaśnienie terminu, o którym mowa wyżej, okoliczności niezbędne do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. W terminie, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy, zakład ubezpieczeń zawiadamia na piśmie uprawnionego, a także wypłaca bezsporną część odszkodowania (art. 14 ust. 2 ustawy). Zgodnie z treścią art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia (art. 822 §2 k.c.). O ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody (art. 824¹ k.c.). W przedmiotowej sprawie nie budziło wątpliwości, że pozwany ubezpieczyciel ponosił odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przez sprawcę kolizji. Bezspornym pozostaje również, iż odpowiedzialność pozwanego wynika z art. 822 § 1 i 2 k.c. oraz art. 9 i 9a ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Powód zaś będąc osobą uprawnioną do odszkodowania mógł dochodzić roszczenia bezpośrednio od pozwanego (art. 822 § 4 k.p.c.). Sporna pomiędzy stronami procesu pozostawała wysokość przyznanego odszkodowania z tytułu odpowiedzialności cywilnej. Przede wszystkim sąd zauważa, iż sposób naprawienia szkody został uregulowany przez ustawodawcę w art. 361 § 2 k.c. i obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono i stosownie do wyboru poszkodowanego, powinno nastąpić bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej (art. 363 § 1 k.c.). Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń ogranicza się jednak do zapłaty określonej w umowie kwoty odszkodowania (art. 822 § 1 k.c.). W niniejszej sprawie, z uwagi na istotną rozbieżność w przedmiocie wysokości odszkodowania koniecznym było ustalenie przez Sąd racjonalnej i uzasadnionej

kwoty niezbędnej do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia. Powód przedłożył do akt sprawy kalkulację naprawy sporządzoną przez rzeczoznawcę techniki motoryzacyjnej i ruchu drogowego J. M., jednakże zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego prywatnie opinie sporządzone na zlecenie stron należy traktować jedynie jako ich stanowiska w sprawie i nie mogą podlegać ocenie sądu jako dowód z opinii biegłego. W związku z tym sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego i techniki samochodowej.

Dokonując analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego sąd przede wszystkim oparł się na pisemnej opinii biegłego sądowego J. P.. Biegły w opinii wskazał, iż koszty naprawy samochodu mogą być różne wskazując w opinii 4 warianty kosztów.

W ocenie Sądu za właściwą i zasadną należy przyjąć kalkulacje kosztów według wariantu 2 . Wariant ten został obliczony przez biegłego przy uwzględnieniu części oryginalnych i zamienników z grupy Q- zamienników o najwyższej jakości . Uszkodzony samochód w chwili wypadku miał 12 lat. Z opinii biegłego wynika, iż w Polsce samochody, które nie uległy wypadkowi i są przeciętnie eksploatowane wytrzymują 25 lat . Skoro tak to samochód poszkodowanych nie miał jeszcze połowy okresu eksploatacji. Z dokumentacji wynika, iż samochód nie miał usterek i uszkodzeń przed wypadkiem z 2016 roku (opinia biegłego J. P. k-78-85). Z opinii wynika, iż im droższy jest zamiennik to jego jakość jest lepsza (opinia k-85). Części zamienne oznaczoną literą Q są częściami oryginalnymi, zamiennymi z sieci dystrybucji jej producentów, a więc zapewniają najwyższą jakość naprawy samochodu przy ich zastosowaniu. W ocenie Sądu naprawa samochodu według wariantu 2 jest naprawą najwłaściwszą z uwagi na jakość zastosowanych części zamiennych. Koszt naprawy samochodu według wariantu 2 nie przekracza wartości samochodu, gdyż jego wartość na dzień wypadku wynosiła 32 200,00 zł brutto – k – 86 akt, a koszt naprawy według wariantu 2 wynosi 29 549,85 zł brutto . Zatem różnica między kosztem naprawy a wypłaconym odszkodowaniem wynosi 29 549,85zł– 11 614,52zł -wysokość wypłaconego odszkodowania = 17 945, 33 zł brutto. Powód w pozwie w jego uzasadnienie wskazał wartość kosztów naprawy w kwocie 17 505,95 zł – k-4 ograniczając jednocześnie swoje żądanie do kwoty 9 800,00 zł. Sąd uznał dochodzoną pozew kwotę za zasadną orzekając w tym zakresie w punkcie pierwszym wyroku. W ocenie Sądu przyjęcie odszkodowania według wariantu 3 i 4 nie doprowadziłoby do przywrócenia uszkodzonego samochodu do stanu z przed wypadku, gdyż naprawiony byłby częściami odbiegającymi jakością od oryginalnych części na niekorzyść. Naprawa natomiast według wariantu 1 byłaby ekonomicznie nie uzasadniona, gdyż przekraczałaby wartość samochodu.

Za pozostałe w związku ze sprawą uznane zostało roszczenie powoda o zasądzenie kwoty 300,00 złotych za sporządzenie prywatnej kalkulacji naprawy. Jej wykonanie było bowiem niezbędne dla prawidłowego wyliczenia wartości szkody w pojeździe i wskazania wartości przedmiotu sporu. W ocenie Sądu roszczenie o zapłatę tej kwoty znalazło oparcie w treści art. 361 k.c. Zlecenie sporządzenia tej opinii pozostawało w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wywołującym szkodę (odmową wypłaty wyższego odszkodowania), a szkodą. W judykaturze dominuje pogląd, iż odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tego pojazdu może obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego (uchwała SN z dnia 18 maja 2004 roku, sygn.. akt III CZP 24/04). Koszt poniesienia prywatnej kalkulacji naprawy był obiektywnie uzasadniony i konieczny, na co wskazują wnioski z opinii biegłego sądowego.

Jako datę wymagalności odsetek za opóźnienie sąd uznał datę wskazaną w pozwie, mając na względzie art. 817 § 1 k.c., zgodnie z którym ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Gdy wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okaże się niemożliwe, świadczenie powinno zostać spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe (art. 817 § 2 k.c.). Pozwany winien był niezwłocznie wypłacić uprawnionemu należne odszkodowanie, po zebraniu niezbędnych danych. Pozwany dysponując odpowiednim aparatem pracowniczym i osób z nim współpracujących, w tym rzeczoznawcami samochodowymi, winien był w sposób należyty i profesjonalny ocenić skalę doznanej szkody. Pozwany został zawiadomiony o szkodzie dnia 30.01.2016 roku, a kalkulację szkody sporządził 04.02.2016 roku K-8, zatem był obowiązany do wypłaty powódce odszkodowania z tytułu uszkodzenia pojazdu do

dnia 04.03.2016 roku. Przyjmując 30 dni na likwidację szkody, odsetki ustawowe za opóźnienie od dochodzonej kwoty winny być liczone zgodnie z żądaniem powoda.

W punkcie 2 wyroku Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 5.094,20 złotych tytułem kosztów procesu, zgodnie z art. 98 k.p.c.

15.X.2018r.

SSR Jan Matecki